

OM FÖRENINGEN

Skurups Handboll startades 20 april 1976 efter att tidigare ha tillhört Skurups AIF. Nedan presenteras lite om de 30 år som följt därefter.

Historik:

- På Sveriges handbollskarta
- Janne Johansson, Mr. SHB
- Så föddes handbollen i Skurup
- Skilsmässan mellan AIF och SHB
- Stämningen i Mackleanhallen på den tiden det begav sig
- Landskamp efter landskamp
- SHB:s kvalspel genom tiderna
- Årskrönika 2006 - 30 år med SHB

HISTORIK - PÅ KARTAN

På Sveriges handbollskarta

Och Sveriges mest kände pojke på klubbmärket

Rubriken kan verka skrytsam men så är det inte. Man kan till och med säga "Skurups Handboll på världskartan"!

Påståendet grundas på att vi med all säkerhet valt världens mest kända symbol till klubbmärke. Visst känner många idrottsfanatiker igen sina favoritlags symboler men för de flesta är de helt okända. Jag kan inte tänka mig att någon annan klubb som valt en så välkänd symbol som Vemmenhögspågen Nils Holgersson, flygande på en gås.

Denne romanfigur av Selma Lagerlöf är känd över hela världen. Jag har ibland roat mig med att testa utlänningar på det. Man blir både imponerad och stolt när den tillfrågade igenkännande utropar: "Aah, Nils Holgersson" på pikant bruten svenska.

Men vår blygsamhet förbjuder oss att skryta, vi ska bara säga som det är. Därför väljer jag att bara belysa klubbens plats på den svenska handbollskartan.

Skurups Handboll har gjort sig riksbekant av två från varandra helt skilda anledningar. Den ena positiv, den andra ganska negativ. Ni vet det där med domarnas kläder...

Jag väljer den positiva sidan med påstående att ingen annan landsortsklubb i Sverige kan ståta med så fina framgångar som Skurups Handboll.

Det finns ingen annan handbollsförening, utanför storstadsområdena, som lyckats ta sig upp i näst högsta serien och hållit sig kvar.

MOT STORHETER

Genom åren har vi kämpat mot storheter som IFK Karlskrona, Flottan, IFK Kristianstad, Vikingarna, H 43, IFK Ystad, IFK Malmö för att bara nämna några. De år vi spelat mot klubbar från byar i samma storlek som Skurup är bara parenteser i historien.

PROFIL. En av Skurups Handbolls största profiler genom tiderna är Rolf "Handlaren" Svensson. Få kunde som "Handlaren" sprida glödje kring sin person och i laget.

Samma gäller på ungdomssidan. Det är mer regel än undantag att vi spelar i de skånska elitserierna. Finalspelet 1995 i riksmästerskapet för pojkar födda -80 är en fantastisk bedrift av lilla Skurup.

Är man ute och träffar folk runt om i Handbollssverige är det påfallande många som känner till och nämner vår klubb med respekt. Även personer på högsta förbunds nivå har en bra bild av Skurups Handboll. Jämför det med hur många som känner till och kan bokstavera till Skurup i andra sammanhang! Ofta måste kartan fram för att förklara var Skurup ligger.

Vad är då anledningen till att vi på en så liten ort lyckats skapa denna position?

LYCKAD SYMBIOS

För oss som varit med och på nära håll sett utvecklingen är det utan tvekan den lyckade symbiosen mellan den oöverträffade entusiasten Janne Johansson och den strukturerade administratören Stisse Åkesson.

Som en skänk från ovan kom sedan den sällsamme naturkraften Martin Girdo och med honom de sportsliga framgångarna. Redan vid första mötet med Martin visste vi som deltog att det var något stort vi lade grunden till. Den entusiasm som Martin spred omkring sig kunde ingen ta fel på. Resultatet är välkänt: från division 4 spikrakt upp till division 2, dåtiden näst högsta.

När Martin vid genomgångarna före matcherna stod bredbent med illa dold snusprilla, "tossablick" i ögonen och byxorna upphasade till armhålorna av upphetsning visste alla vad som gällde.

Tillvaron i division 2 blev tyvärr aldrig stabil, trots det fanatiska publikstöd vi hade. Klubbens ekonomi och styrelsens ideella inställning medgav aldrig några dyra värvningar.

Men med hjälp av den handbollskultur som växt fram ur klubbens drygt 20-åriga historia har vi lyckats gå på gång att ta oss upp bland de stora elefanterna i div 1. Vårt rykte har gett oss möjlighet att rekrytera en rad av duktiga tränare. Tränare som renodlat gräddan av vår egen ungdomsverksamhet.

ANDERS LINDSKOG

HISTORIK - MR. SHB

Janne - den store entusiasten

Utan honom inget Skurups Handboll

Janne Johansson och Skurups Handboll är ett begrepp. Ingen har genom åren förknippats så mycket med klubben som han. Jannes insatser är oräkneliga och ingen, absolut ingen, har haft ett större hjärta för Skurups Handboll.

Utan Janne Johansson självupppoffrande insatser för Skurupshandbollen från 1969 fram till sin död 1991 hade klubben aldrig nått sina stora framgångar. Under tiden som ordförande i Skurups Handboll och Skurups AIF:s handbollssektion (sammanlagt 22 år) och mångårig klubbkonsulent i SHB låg han bakom allt. Hans ständigt överskuggande mål var framgångar med klubben på alla nivåer. Ungdomshandbollen och Skurupsspelarna i representationslagen klappade hjärtat allra mest för. Utan förankring i bygden är idrottsframgångar inget värda, menade Janne.

Att Janne Johansson är en av Skurupsidrottens största ledare genom tiderna råder inget tvivel om. Hans stora ledaregenskaper väckte också uppmärksamhet på distrikts- och förbunds nivå. Janne var inte mycket för att framhålla sig själv, trots det blev han utsedd till Årets ledare i Skurups kommun 1990 och året därpå fick han sitt livs finaste utmärkelse när Skånes Idrottsförbund tilldelade honom Ledarpokalen. Janne var rörd när han mottog pokalen av Skåneidrottens ordförande Bertil Göransson.

OJÄMFÖRBART STÖRST. Janne Johansson är utan tvekan den mest betydelsefulla ledaren i Skurups Handbolls historia. Med obruten vilja kämpade han alltid för SHB:s bästa.

Spelare och ledare kom och gick under hans år i Skurups Handboll men Janne förblev alltid klubbens trygga ryggrad. Vi är många i klubben som i dag delar det ansvar som han själv bar.

IDROTTSMYLLA

Janne var född ur och levde i den skånska idrottsmyllan. Det var alltid bygdens egna ungdomar som skulle stå i fokus. Elitsatsningen fick komma i andra hand. Ändå nådde Skurups Handboll sina främsta resultat under Jannes ledning.

- Vår publik skall alltid känna igen spelarna. Det är bästa sättet att skapa känsla och förståelse för föreningens arbete, sa Janne Johansson i en intervju jag gjorde med honom, för Skånes Idrottsförbunds räkning, när han fått Ledarpokalen.

Han fyllde på med:

- Idrottsföreningarnas viktigaste uppgift är att ta hand om ungdomarna på orten och uppfostra dem inte bara till bra handbollsspelare utan också till värdiga samhällsmedborgare.

- Bästa sättet att ta död på en lokal idrottsförening är att värva alltför många spelare som saknar anknytning till klubben och orten.

ARV ATT FÖRVALTA

Det är ett stort arv som Skurupsledare och spelare i dag bär med sig i Skurups Handboll. Mycket av vad Janne startade lever kvar. Inte minst organisationen vid hemmamatcher och ett prydligt uppträdande. Alla minns väl Jannes "åthutning" om inte tröjan var nerstoppad i byxorna eller om någon uppträdde osportsligt. Han drog sig inte att från funktionärsbordet under en match blåsa av om någon uppförde sig illa.

Även klubbens marknadsföring och aktiviteter utanför handbollsplanen bär fortfarande mycket av Jannes anda.

Det var en stor idrottsledare som lämnade oss 1991. 22 år som bas för Skurupshandbollen var bara en del av hans insats. I nästan 50 år var han idrottsledare på olika nivåer och i flera klubbar.

MÅLVAKT

Redan som 18-åring och aktiv fotbollsmålvakt valdes Janne till sekreterare i Janstorps AIF. I 22 år stannade han i sin moderklubb. Parallellt med sekreterare- och kassörsuppdrag i JAIF var han ordförande i Skurups Sportklubb under tio år.

- Jag begrep inget om brottnig men halkade in i klubben på ett bananskal. På 50- och 60-talet gick fotbollen i vinteride och då fanns tid över för annat, förklarade Janne sitt engagemang i SSK.

Janne var en av organisatörerna bakom de beryktade popgalorna på Ponderosa utanför Janstorp. Tusentals ungdomar vallfärdades till bygdegården för att lyssna till Hep Stars, Tages och Lollipop.

- Jag och Sigge Hansson visste inte mycket om svensk popmusiken på 60-talet. Men när folkparkerna hade auktion på föreställningar bjöd vi frisk och vann många sköna tusenlappar till Janstorps AIF, skrattade Janne många gånger åt minnet.

SJÄLVSKRIVEN ORDFÖRANDE

Sina mest uppmärksammade insatser som idrottsledare gjorde han inom Skurupshandbollen. Han var med att väcka liv i sporten igen 1969 efter några års ide. Janne blev Skurups Handbolls självskrivne ordförande redan första verksamhetsåret 1976. Klubban svingade han fram till sin död 1991. Mot slutet kämpade Janne tappert mot sin sjukdom men parallellt bekymrade han sig dagligen för Skurups Handbolls bästa. Klubben i hans stora idrottshjärta.

ANDERS NYGREN

Handbollsvaggan stod i Macleanhallen

Första matchen förlorades mot Vincos juniorlag
Handboll togs upp på Skurups AIF:s program när en ny idrottshall byggdes vid skolan, den hall som nu heter Mackleanhallen. Den skulle vara klar 1960 men en förutseende styrelse valde en handbolls- sektion redan året innan. För övrigt med Lennart Nyström, senare storbyggmästare i Sjöbo, som ordförande.

Hallbygget försenades emellertid och först i januari 1961 kunde träningen komma igång. Tränare var Lennart Persson, tidigare Vinco i Ystad. Det var också mot denna klubb som den allra första matchen spelades, den 23 januari. Vinco ställde upp med sitt juniorlag och det räckte långt - Skurups förlorade med 14-28.

Under våren spelades flera träningsmatcher och bland spelarna premiäråret kan nämnas: Bror "Berka" Andersson, Roland Lööv, Åke Holm, Jerker Nyberg, Lennart Persson, Ingemar Jönsson, Jan Månsson, Olle Jönsson, Göte Jönsson och Claes Hansson.

Hösten 1961 hoppade Skurups AIF med i seriesammanhang och placerades i den lägsta serien, division 4. Man fick möta huvudsakligen Malmölag och något överraskande blev det en sjätteplats debutåret.

STORHETER

Efter avslutat seriespel våren 1962 spelades en match som gamla handbollshabituéer säkert ännu kommer ihåg. Det var då Skurups AIF, förstärkt med de allsvenska storheterna Uno Danielsson, Kjell Jönsson, Hasse Collin och Ulf Richardsson spöade Ystads IF med 34-33.

Visserligen svarade förstärkningarna för 27 av målen men vad gjorde det? Det var verklig handbollspropaganda som bjöds och det uppskattades också av storpubliken.

Vid höststarten 1962 hade laget förstärkts med John "Stockis" Åkesson, även han från Vinco, och det blev så småningom en tredje plats i serien. Detta skulle mycket oväntat leda till avancemang till division 3. Något som emellertid visade sig komma åtskilliga år för tidigt.

Laget var ännu inte moget för spel i den högre serien och det blev också omgående respass efter en rad storförluster. En enda seger blev det och den kom mot Örnarna i Malmö den 20 december 1963. I laget hade det här året även tillkommit målvakten Stig von Eiern och Per Börjesson, Malmö, Leif Johansson, Stavsten och Magnus "Masse" Månsson.

ÄRRADE PROFILER. Stisse Åkesson tillsammans med delar av gänget han byggde upp handbollen i Skurup med. Stående från vänster Bo "Doys" Ivarsson, Carsten Håkansson, Kent-Arne "Lillen" Persson, Finn Kajsson, Kent Johansson, Alf Hötzel och Karl-Erik Andersson. Sittade från vänster Lars-Eje Nilsson, Lennart Mårtensson, Håkan Lundh, Rolf "Handlaren" Svensson, Roland Rasmusson, Stisse Åkesson, Jerker Åkerberg, Anders Nygren och Karl-Erik Sjögren. Bilden tagen 1981 när Skurups Handboll firade femårsjubileum.

FOTO: HANS SERNERT

TYSTA ÅR

1963 blev Sven-Gunnar "Jocke" Schyllert ny tränare. Men smällarna i trean hade tagit hårt. Det dröjde många år innan handbollen i Skurup förmådde resa sig igen och närmast följde en rad mediokra år i fyran.

Något som placeringarna vittnar om: 9:a, 8:a och 7:a. Ja, säsongen 1967-68 ansågs situationen så prekär att man helt avstod från seriespel.

Bland spelare som debuterade under de här åren kan nämnas Rolf Stridsberg, Göran Sernert, Roland Axelsson, Jerker Åkerberg, Carsten Håkansson, Bo "Doys" Ivarsson, Bo "Agi" Andersson, Kent-Arne "Lillen" Persson, Roland Rasmusson, Finn Kajsson och Rolf "Handlaren" Svensson.

NY EPOK

Men så började det så smått röra på sig igen. 1969 tog Janne Johansson vid som ordförande i handbollssektionen och Stig-Arne "Stisse" Åkesson blev tränare. Därmed inleddes en ny epok i Skurupshandbollens historia.

A-laget förnygrades kraftigt och sektionen började satsa ordentligt på ungdomsverksamheten. Efter fina placeringar var man så framme vid det första målet 1973: Uppflyttning till division 3 efter kvalseger mot H 65 från Höör.

Detta kom jämnt tio år efter det första avancemanget. Men den här gången var förutsättningarna helt annorlunda än vid förra sejouren i trean. Nytt kontrakt ordnades också under tre säsonger som återstod fram till "skilmässan" från Skurups AIF. Fast det hängde ofta på en skör tråd.

Bland nykomlingarna de här åren kan nämnas de båda kanonjärerna Kent Lindahl och Håkan Lundh samt Gert Lilja och Sven-Åke "SAS" Svensson. Ungdomar som började att sticka upp var Ulf Högberg, Anders Schönning och Robin Lindstedt.

SERIESEGER

1976 lade så Skurups AIF ner sin handbollssektion som istället bildade en egen förening. Nämnas från de första 15 åren kan också att SAIF-handbollen under 1970-talet fick fram en rad fina ungdomskullar. 1971 kom den första framgången när 14-årspojkarna vann sin serie, för övrigt den första seriesegern i Skurupshandbollens historia.

Damhandbollen togs upp på programmet 1975, då ett flicklag ställdes på benen. Efterhand utökades även den verksamheten.

Erinras bör väl slutligen om att klubben 1974 stod som värd för det svenska landslag som förlagt sitt träningsläger före VM till Skurup. Landslagskillarna spelade även en match och i den fick en del hemmaspelare chansen. Stor publiksuccé förstås.

LARS NEHLIN

GAMLA HJÄLTAR. 1963 såg Skurups AIF:s A-lag ut så här: stående från vänster Jan Månsson, Leif Johansson, Olle Jönsson, Göte Jönsson, Göran Garnup, Lars Nehlin(lagledare). Sittande från vänster Magnus "Masse" Månsson, Jerker Nyberg, Stig von Elern, John "Stockis" Åkesson och Lennart Persson(tränare)

Skilsmässan klar

Handbollen väljer att gå sin egen väg

När handbolls- och fotbollssektionerna i Skurups AIF 1976 bestämde sig för att gå skilda vägar skedde det helt odramatiskt. En separation hade då varit aktuell en längre tid och i båda sektionerna var man helt överens.

Det var förstås ett stort steg men i praktiken innebar det ändå inga större förändringar. Sektionerna hade ett par år arbetat mycket självständigt och huvudstyrelsen fungerade mest som sammanhållande länk.

- Vi är eniga om att det är bäst för båda parter om de kan utvecklas var för sig. Det handlar till stor del om ekonomiska frågor, sa Knut Andersson, som då var ordförande i huvudstyrelsen.

De båda sektionerna hade redan tidigare delat på ekonomin och detta visade sig vara ett lyckosamt drag. En utredning som föregick delningen hade också visat att möjligheterna till bidrag skulle öka om man jobbade i två skilda föreningar.

Saken var alltså att betrakta som klar när alla handbollsintresserade kallades till möte i grundskolans aula den 14 april 1976. Beslutet blev också att man skulle bilda en egen förening, samtidigt som Skurups AIF slutade med sin handbollsverksamhet.

NAMNFRÅGAN

Största problemet var faktiskt namnfrågan. Flera förslag kom fram innan majoriteten fastnade för Skurups Handboll. Men det skall erkännas att det var inte alla som gillade namnet. Några hade helst sett att ändelsen -klubb eller -förening också kommit med.

De som invaldes i styrelsen hade tidigare jobbat i sektionen. Så här såg Skurups Handbolls första styrelse ut: Janne Johansson, ordförande, Knut Andersson, vice ordförande, Lars Nehlin, sekreterare, Åke Carlsson, kassör, Stig-Arne Åkesson, Carl-Erik Sjögren, Gunnel Aspegren och Anders Lindskog.

Ekonomiskt kom förväntningarna väl att infrias redan första året men sportsligt gick det sämre för den nybildade föreningen. För A-laget blev det en elfte plats i division 3 med nerflyttning som följd. Men framgångarna skulle bli betydligt större längre fram.

SAMARBETE

Nämnas bör också att uttrycket "gå skilda vägar" inte är helt riktigt i sammanhanget. Skurups AIF och Skurups Handboll har arbetat i gott samförstånd efter delningen och har fortfarande en rad gemensamma arrangemang. Den stödförening som bildades i Skurups AIF arbetar nu också för och stöder båda föreningarna.

LARS NEHLIN

HANDBOLL I SAIF. Alf Hötzel stöter medan Ulf "Flua" Johansson, Kent Lindahl, Kent Johansson och Finn Kajsson håller ställningarna på linjen.
FOTO: HANS SERNERT

APBERG

- eller hängiven hemmapublik

"Handboll i Skurup är absolut ingenting för folk med svaga nerver".

Det tidningscitatet är hämtat från en match mot Malmö FF i november 1981. En match som Skurup förlorade med uddamålet efter Malmömål i slutsekunderna.

Konstaterandet stämde väl med verkligheten och det var inte någon enstaka företeelse. Skurups hemmamatcher var för det mesta dramatiska. Spelåret 1981-82, det sista i den gamla hallen, blev extra händelserikt med protester och omspelsmatcher, stora tidningsrubriker och som kulmen duschningen av domarnas kläder den 15 mars 1982.

FULLSATT. Stämningen i den gamla sporthallen var ibland fanatisk. Inte en död stund, det såg Martin Lampell och hans trumpet till.
FOTO: HANS SERNERT

Stämningen i den gamla hallen, den som nu heter Mackleanhallen, var något alldeles speciell. Det håller säkert alla med om som minns den tiden. Det var nästan alltid fullsatt och publiken satt praktiskt taget halvvägs ute på planen med funktionärerna bland sig och spelbänken alldeles inpå.

Att publiktrycket under sådana förhållande blev extra stort är lätt att förstå. Det hände också att domarna fick höra ett och annat när deras blåsande inte vann gehör hos fanatiska hemmasupporters. Men i gengäld tyckte förstås mer än en gästande lagledare att hans lag förlorat för att domarna inte kunde stå emot publiktrycket.

KOMMUNALRÅD TILL ATTACK

Ibland svallade det över mer än vanligt och en hel del incidenter inträffade. Som när kommunalrådet Per Sjödin hoppade in på planen för att snacka med domarna. Han stoppades i sista stund. Det var nära att Skurup fått sig eget "Djurgårdenfall".

Att spelåret 1981-82 blev särskilt tufft var inte så märkligt. Skurup spelade i näst högsta serien och mötte bra lag. Varje match var viktig och blev också oftast jämn och spännande med avgörande först i slutminuterna.

När Hallby kom till Skurup i januari 1982 gällde det för hemmalaget att få stopp på förre landslagsstjärnan Claes Ribendahl. Det lyckades också delvis - han gjorde visserligen elva mål men Skurup fick oavgjort, 26-26.

UTVISNINGAR OCH MATCHSTRAFF

Fast medlen var tuffa: 15 utvisningar och två matchstraff dömdes ut. De senare drabbade inte oväntat Benny Malmberg och Staffan Ekberg.

Tidningsrubrikerna efteråt var inte nådiga: "Det värsta jag varit med om", tyckte Claes Ribendahl och en tidning utnämndes Skurup till domarnas skräck. Fast i hemmalaget gjorde man tummen ner för rättskiparna och menade att de flesta domare som besökte Skurup kom med förutfattade meningar.

DUSCHADE DOMARKLÄDER

Ännu värre skrivelser var det när IFK Malmö besökte Skurup den 15 mars samma år. Resultatet blev 23-24 och förlusten blev för mycket för någon eller några i hallen. När domarparet Björn Ericsson, Vaggeryd och Jan Malmberg, Jönköping, efter matchen kom ner i omklädningsrummet hittade de sina kläder i duschen med vattnet påskruvat.

Det blev förstås stor uppståndelse. För Skurup gällde det främst att ordna fram ersättning för de genomblöta kläderna så att domarna kunde åka hem. Händelsen blev omskriven i de flesta tidningarna i Sverige och nämndes på kvällen i Sportspegeln. Svenska Handbollsförbundet talade om att klubben skulle bestraffas på något sätt.

Tre alternativ nämndes:

1. Spela hemmamatcherna borta.
2. Spela utan publik.
3. Böter skulle utdömas.

NEGATIV PR

Det blev dock ingen påföljd alls och den polisutredning som aviserades blev heller inte av. För Skurups Handboll innebar händelsen förutom en massa dålig PR att klubben måste betala drygt 2 000 kronor i ersättning för de skadade kläderna.

Vilka förövarna var har aldrig blivit känt. Ryktena var många men hittills har ingen trätt fram och tagit på sig ansvaret. Kanske kan det vara dags nu??

Med tanke på allt som hände spelåret 1981-82 var det tur att den nya Skurupshallen stod klar hösten 1982. Det bidrog säkert till att Skurups Handboll slapp någon påföljd för duschningen. Något liknande har dessbättre aldrig inträffat i Skurupshallen där det går betydligt lugnare till.

Men nog är det många som saknar stämningen och spänningen i lilla Mackleanhallen.

LARS NEHLIN

HISTORIK - LANDSKAMPER

Landskamp på landskamp

Skurup på världens handbollskarta

Skurups Handboll har genom åren blivit en rutinerad landskampsarrangör. En World Cup-match, två i Fyrnationers, en damlandskamp, tre ungdomslandskamper, en juniorlandskamp och ett träningsläger inför VM 1974. Ingen annan klubb i SHB:s storleksordning kan visa upp en liknande meritlista. Arrangemangen har alla gånger varit hundraprocentiga vilket gjort att Svenska Handbollförbundet hört av sig gång efter gång för att få Skurups Handboll som arrangör.

Redan 1974 stod Skurupshandbollen som värd för ett träningsläger inför världsmästerskapen. Roland Mattsson var förbundskapten och landslaget tränade under några dagar i Skurup på sin väg till Polen. Bland annat spelades en kombinationsmatch där Skurupskillar fick chansen att spela tillsammans med stjärnorna i landslaget. Ett arrangemang som fyllde Mackleanhallen.

1984 spelades en ungdomslandskamp mellan Sverige och DDR. I det svenska laget fanns bland annat Magnus Wislander. Få anade då att det var seklets bästa handbollsspelare som besökte Skurup.

1996 arrangerades den första tävlingslandskampen i Skurup då Sveriges ständige utmanare om världshandbollen Ryssland mötte Egypten.

När Evald Fridén i Skånes Handbollförbund ringde och frågade om SHB ville arrangera en World Cup-match trodde klubben det var en skämt. Men icke, Evald menade allvar. Handbollförbundet hade utsett Skurup som spelplats under förutsättning att klubben sa ja. Betänketiden blev knapp och svaret naturligtvis positivt.

Arrangemanget blev en fullträff. Matchen var en härlig handbollsfest med en helt utsold sporthall. Hög stämning och handboll på högsta internationella nivå. Tyvärr blev matchen inte riktigt spännande. Ryssland var ett nummer för stort. Ryssarna gick sedan till final och förlorade mot Sverige i Globen. Från Skurup till Globen!

Internationellt presscentrat inrättades i ett av de trånga förrådsrummen och vip-rum i ett omklädningsrum. Enkelt så det förslog. Men med stort engagemang kommer man långt.

VÄRLDSSTJÄRNOR. Vår egen stjärna Sten Sjögren utsåg världens bästa mittsexa, Dimitri Torgovanov i Ryssland till matchens lirare under World Cup 1996.

FOTO: HANS SERNERT

Att se och höra Radio Cario sända hem sina referat till Egypten var en höjdare. Minnesvärt var också den ryske förbundskaptenen Maximov på presskonferensen efter matchen. På frågan vad han sa till sina spelare i paus efter den dåliga första halvleken drog han på i hundra knyck på ryska. Tolken ville inte översätta vad Maximov sa. "Det finns kvinnor i lokalen", skrattade tolken.

2001 var det dags igen för storfrämmande i Skurupshallen. Blivande världsmästaren Frankrike med fixstjärnan Jackson Richardson i spetsen mötte Danmark. Matchen som direktsändes i dansk tv blev mycket välspelad och spännande. I de dramatiska slutminuterna lyckades fransmännen kvittera till 21-21.

Före huvudmatchen mötte Sveriges ungdomslandslag Polen och vann med 27-23. Kim Andersson (Ystads IF), Linus Nilsson (IFK Ystad), Kristian Meijer (Lugi) och Henrik Dreyer (Lugi) var några av de lokala framtidsspelarna i det svenska laget.

2002 blev det riktigt stora landskampsåret i Skurup. I januari var det återigen Danmark ett av lagen. Danskarna mötte Jugoslavien i en match som dansk tv 2 direktsände. Lite senare på våren spelades en juniorlandskamp mellan Sverige och Polen. Men det riktigt stora kom i november när Skurups Handboll fick arrangera en officiell handbollslandskamp för Sveriges damer mot Holland. Att få ett svenskt seniorlandslag till Skurup var en dröm som gick i uppfyllelse.

De svenska damerna gjorde braksuccé i VM i Italien i december 2001 och laddade med en rad landskamper i Skåne och Blekinge inför EM i Danmark. "Det leende landslaget" togs emot med storm och matchen mot Holland vann svenskorna med 23-16.

Att få förtroendet att arrangera så många landskamper är en fjäder i hatten för Skurups Handboll och ett bevis på vilken status klubben har hos Svenska och Skånes Handbollförbund.

ANDERS NYGREN

HISTORIK - KVALSPEL

Tio kvalfyllda historier

...innehållande 54 dramatiska avsnitt

Tio gånger har det varit speciellt kvalfyllt i Skurupshandbollen. En gång under tiden i Skurups AIF och nio gånger som Skurups Handboll. Tillfällen då nerver och klubbkänsla satts på hårda prov. Spelare, ledare och publik har slitits mellan hopp och förtvivlan. Nio gånger har kvalspelet gällt uppflyttning till en högre division. Bara en gång, 1983, var det för att undvika nerflyttning. Fem av kvalen har varit lyckade – men i lika många gick det inte vägen. Totalt har Skurups Handboll spelat 54 kvalmatcher, 25 har vunnits, sju slutat oavgjort och 22 förlorats

Lyckat kval 1, 1973

Kvaläventyren startade redan 1973, då som en sektion i Skurups AIF. Under "Stisse" Åkessons ledning kom Skurup fyra i division 4 och fick chansen att kvala om en plats i trean mot H65. 11-11 på bortaplan följdes upp med seger med 14-10 hemma i Mackleanhallen. Inga målfester precis men gastkramande matcher. Tre säsonger spelade Skurup i division 3 innan det blev att börja om i fyran.

Lyckats kval 2, 1980

När Martin Girdo blev tränare i nybildade Skurups Handboll började marschen mot stjärnorna. Första året blev det serieseger och comeback i division 3. 1980 vann SHB serien men tvingades trots det att kvala till division 2, på den tiden näst högsta divisionen. Förväntningarna var högt uppskrivade och inget annat än avancemang fanns i Girdo & Co:s sinnesvärld. Därför blev första matchen en chock – förlust borta mot Karlskrona-Flottan med 14-20. De övriga två kvallagen var Tord, Jönköping och Göta, Helsingborg. Tre av de fyra kvallagen gick upp. Skurup vann bara en match och spelade 23-23 hemma mot Flottan. Ett resultat som innebar att

KVALHJÄLTAR. 1989 tog detta salta gäng Skurups Handboll till div 1 efter ett lyckat kval. Bakre raden från vänster Anders Jönsson, Magnus Detterholm, Magnus Cedergren (massör), Robert Sandqvist, Patrik Svantesson, Håkan Larsson, Martin Lampell (matrial.), Kent Andersson, Thomas Fransson, Ulf Johansson. Främre raden från vänster Peter Mattijs, Bert-Inge Axelsson, Jan Magnell, Olof Nyberg och Jonas Svensson.

spelarna och publiken fick invänta resultatet från den andra kvalmatchen innan jublet bröt ut. Skurups Handboll var klart för handbollseliten för första gången i historien.

Misslyckat kval 1, 1983

Efter tre säsonger i division 2 blev Skurup näst sist 1983 och måste kvala för att stanna kvar. Enda gången som klubben tvingats till återkval.

Motståndarna var Malmö BI, Eksjö, Kalmar, Karlshamn och Växjö. Kvalet blev jämnt och ovisst fram till sista omgången då SHB förlorade bortamatchen mot Växjö med 15-20 och tvingades ta det tunga steget ner i trean.

Lyckat kval 3, 1984

1984 tog Sven-Åke Frick över tränaruppdraget efter Martin Girdo. Det blev direkt serieseger i division 2 (som nu tredje divisionen döpts till) och åter dags för kval för att ta sig tillbaka till näst högsta divisionen.

Kvalet blev det mest framgångsrika någonsin. Ingen av matcherna mot IFK Hässleholm, Olympia (Helsingborg), IFK Ystad och Tollarp förlorades. Men sejouren i ettan blev bara ettårig. Trösten 1985 var emellertid att Skurups Handboll blev skånska mästare efter finalseger i DM mot IFK Hässleholm. Det var andra gången som Skurup vann DM, första gången 1979 blev det finalseger mot Lundagård.

Misslyckats kval 2, 1986

1986 blev SHB tvåa i division 2 och förkval med två klara segrar mot Vaggeryd. Hemmamatchen vanns med hela 27-15. I det avgörande kvalet mot Flottan förlorades bortamatchen med 15-27 och då hjälpte det inte att hemmamatchen slutade oavgjort. Det blev att fortsätta i division 2.

Lyckat kval 4, 1989

Tre år senare var det dags för kval till ettan igen. Under ledning av Gert Hansson vann SHB division 2. Förkvalet mot Baltichov från Göteborg gick bra. Storseger på bortaplan och oavgjort hemma innebar slutkval. Där väntade Halmstads HP, Olympia och Alingsås. Bara en förlust innebar att Skurup var kvalificerad till division 1 för tredje gången i historien. Året därpå nådde SHB den bästa placeringen någonsin när laget blev sexa. Det innebar att Skurup var ett av Sveriges 24 bästa lag. En nästan ofattbar stor framgång för en liten klubb som SHB.

Andra säsongen i ettan blev en besvikelse. Flera tongivande spelare försvann och Skurup sist och respass till division 2.

Misslyckat kval 3, 1992

Året därpå var Gert Malmros tränare. Bra spel på hösten innebar avancemang till den nyskapade "sydsvenskan". I förkvalet till division 1 förlorades bortamatchen mot Aranäs med 11-19. I

hemmamatchen svarade Skurup för en bragd när åttamålsunderläget vändes till seger med 22-13.

Stor matchhjälte var målvakten Håkan Nordén svarade för en lång rad avgörande räddningar.

I slutkvalet mot Vikingarna (Helsingborg) och Västra Frölunda vägde Skurup allt för lätt. Det blev fyra raka förluster.

Misslyckat kval 4, 1993

Även 1993 blev det kval till division 1 för Gert Malmros och SHB. I den första kvalrundan gick det vägen mot Flottan. Bortaseger med 24-17, vilket gjorde att hemmaförlusten med 25-27 inte hade någon betydelse för avancemang till andra kvalomgången. Där väntade Sanna/Heim. Hemmasegern med 20-17 följdes upp med en bedrövlig insats på bortaplan. Efter det förkrossande nederlaget med 15-28 var det division 2 som gällde igen.

Lyckat kval 5, 1996

1996 var det dags för ett nytt framgångsrikt kval igen under ledning av Sten Sjögren. Seriesystemet hade gjorts om och förbundet hade skapat en serie, "sydsvenskan", mellan elitserien och division 1. Skurup spelade i division 2 där SHB blev tvåa. I förkvalet väntade Farmen. Bortamatchen förlorades med 20-23 men hemma i Skurupshallen blev det storseger med 31-21.

Slutkvalet inleddes strålande med vinst med hela 27-15 mot Bjärnum med bland annat den blivande elitspelaren Kalle Sjödin. Segern följdes upp med ny vinst hemma mot Aranäs innan bortaförlusten mot S-hof (Sävehofs farmarlag) med 22-24. Returmötet vann SHB med 24-18 men förlorade sedan bortamötet mot Aranäs med 16-28. Det innebar att kvalserien inte avgjordes förrän i sista omgången. Sten Sjögren, som spelat alla kvalmatcherna, petade sig själv och satsade på yngre spelare. Ett vågat

beslut som blev succé. Efter en spännande men föga välspelad match vann Skurup med 24-22 och platsen i division 1 var klar. En serie som säsongen därpå döptes om till division 2.

Misslyckat kval 5, 1997

Säsongen därpå överraskade Skurup stort och hade chans till serieseger ända fram till sista omgången. Men Karlshamn höll undan och vann. Det blev istället kval för SHB mot Heid, IFK Trelleborg och Orust. Resultatet blev förluster mot lagen från division 1 IFK Trelleborg (30-31 borta och 32-37 hemma) och Heid (22-25 hemma och 18-28 borta) och segrar mot Orust (29-22 hemma och 24-23 borta). Mest minnesvärt från kvalet var Sten Sjögrens fantastiska match i bortamötet med IFK Trelleborg och Björn Lindskogs segermål i slutsekunden mot Orust.

Sten var på väg att nästan på egen hand vinna matchen i Söderslätts hallen. Han gjorde nästan som han ville på sin högerkant men det räckte inte riktigt ända fram. I slutminuterna vände Trelleborg till seger. I bortamötet med Orust gjorde Björn Lindskog bara ett mål men det var viktigt. I sista sekunden stänkte han in segermålet till 24-23.

Efter det misslyckade kvalet till ettan tackade Sten Sjögren för sig som tränare och gick till Olympic/Viking.

ANDERS NYGREN

ÅRSKRÖNIKA 2006

2006 firade Skurups Handboll 30 år - och som det firades. Seger i division 2 på våren och under hösten hade herrlaget den högsta placeringen i klubbens historia, två i division 1 och seriefinalmatch mot IFK Malmö. Ett tag var SHB på väg till allsvenskan. Lilla Skurup tillhörde Sveriges 18 bästa lag. En fantastisk prestation.

Seriesegern i division 2 stod mellan Skurup, Björnen och Stavsten. Vid juluppehållet ledde Björnen serien en poäng före SHB och Stavsten var ytterligare en poäng efter men med en match mindre spelad. Upplagt för en dramatisk trekamp. I omstarten efter jul mötte Skurup Eslövs HF som också hade häng på serietoppen. I höstmatchen förlorade Skurup i Norrevångshallen efter att laget tappat en stor ledning. Det scenariot upprepades inte utan SHB vann med 33-26 och allt pekade på fortsatt fight om seriesegern.

Dramatik mot Björnen

Sex omgångar från slutet kom Björnen på besök. I en knökfull Skurupshall kvitterade Bastian Andersson på en inövad frikastvariant i den absolut sista sekunden. Ett resultat som borde vara negativt för båda lagen men eftersom Stavsten överraskande förlorade mot Ystapågarna på bortaplan blev serietoppen än mer dramatisk. Topptrion på samma poäng, 24, när fem matcher återstod. Mot Kävlinge var Skurup minst sagt illa ute. Sex måls underläge en bra bit in på andra halvlek pekade på förlust. Men en dubbelpunkt på Kävlinges två bästa spelare vände matchbilden och SHB vann, precis som Stavsten och Björnen i den 18:e omgången.

Stökig seriefinal

I matchen därpå väntade ny seriefinal när Stavstens rutinerade och meriterade manskap kom på besök. Det blev en stundtals ful och stökig match där lagen följdes åt i målprotokollet. Stavsten gick hårt åt spelmotorn Mattias Lindkvist som drabbades av hjärnskakning. Men det var inget som skakade SHB som vann med 22-21 och vägen till division 1 låg utstakad när tre matcher återstod. Ännu bättre blev det i 20:e omgången där Skurup vann en rysare på bortaplan mot Mabi samtidigt som Björnen förlorade mot Kävlinge och spelade bort sina chanser.

Björnen och Stavsten kryssade

I näst sista omgången spelade Björnen och Stavsten oavgjort dagen innan Skurup skulle möta Växjö. Ett resultat helt i SHB:s smak. Nu räckte det med seger hemma mot Växjö för att avancemanget till näst högsta divisionen skulle vara klart. Efter en trög och nervös inledning fick Skurupskillarna ordning på nerverna och kunde vinna komfortabelt med 30-23. SHB var tillbaka i division 1 efter 15 långa år. En mycket stor prestation. Skurup vann även evakueringsmatchen mot Mörrum där flera "bänkspelare" fick chansen och tog den. SHB vann division 2 med tre poäng före Stavsten som sedan förlorade kvalet mot Kärra. Skurup blev därmed det enda laget från den södra division 2-gruppen som avancerade till ettan.

Seriesegern var den bästa presenten klubben kunde få i 30-årsgåva. På jubileumsfesten hyllades killarna med medaljutdelning. Men det var nu det tuffa jobbet som division 1-klubb startade. Målsättning var att etablera laget i ettan.

En av de tongivande spelarna under triumftåget i division 2, Bastian Andersson, gav tidigt klart besked att han inte tänkte följa med upp i seriesystemet. Med erfarenhet av spel i elitserien och division 1 visste han vad som krävdes och tiden räckte inte till. Men det var inte bara vänsterskytten Bastian som måste ersättas. En handfull etablerade killar med erfarenhet av division 1 måste förstärka spelartruppen. Ett tungt arbete som drog ut på tiden samtidigt som flera nya personer kom in i styrelsen.

På väg till IFK Trelleborg

Första steget var att knyta upp succétränaren Kenneth Andersson. Det var ingen självklarhet att han skulle stanna. Framgången med att föra SHB till ettan hade gjort honom till ett eftertraktat tränarnamn. Den nya elitserieklubben IFK Trelleborg var intresserad av Kenneths tjänster. Mats Kleman som ny "sportchef" fick dessbättre Kenneth på bättre tankar. Samtidigt som "Kneten" bestämde sig för en fortsättning ångrade också Mattias Lindkvist och Erik Hagelin sina tankar på att sluta.

Fem nya spelare Basen var därmed lagd för att förstärka truppen. Andreas Ageborn lockades till comeback efter ett års uppehåll i IFK Trelleborg. Patrik Nilsson, IFK Ystad, Petter Rankell, H65, Henrik Andersson, Lågan och Tobias Pettersson, Olympic/Viking blev fyra andra nya namn i Skurup. Trots förstärkningar tippades SHB som jumbo i division 1. Poolsystemet i division 1 var en anledning. Söderlagen ansågs som de starkaste och dessa skulle SHB möta i dubbelmatcher medan det bara var ett möte med norrlagen.

Premiärförlust

Genrepet inför premiären i division 1 mot Di Vide var ingen höjdare och dessutom skadades Andreas Ageborn och Mattias Lindkvist. Det blev förlust i premiären mot Hästö med 20-26 efter en mardrömsstart som aldrig gick att reparera. Inför den första hemmamatchen blev också Erik Hagelin skadad, så förutsättningarna var inte de bästa. Trots det gjorde SHB en bra match och förlorade bara med 25-28 mot seriefavoriten. En förlust som senare omvandlades till seger eftersom O/V missat att registrera målvakten Torbjörn Jakobsson. En miss som kostade Helsingborgslaget ytterligare två poäng.

Tobias banade väg till första segern

I den tredje matchen trädde nye Tobias Pettersson fram och gjorde tio mål. Han banade väg till första "riktiga" segern med 28-24 mot IFK Kristianstad. Dessutom visade Petter Rankell i målet vilken duktig målvakt han är. Segern visade att SHB var att räkna med och självförtroendet växte inför bortamatchen mot IFK Karlskrona. Blekingarna var kartlagda in i minsta detalj samtidigt som de inte hade koll på Skurup. Tobias Pettersson blev skada redan i inledningen av matchen. Men med en ny stortmatch av Petter Rankell i målet blev det en överraskande seger med 22-19.

Storförlust mot IFK Malmö

Det tuffa spelprogrammet och de många skadorna tog ut sin rätt i hemmamatchen mot IFK Malmö där SHB blev utklassat. Förlusten följdes sedan av ett nytt nederlag i bortamatchen mot jumbon Kungälv. Hösten första bakslag. Men sedan vände det rejält. I matchen därpå väntade serieledande Önnered i Göteborg. En match som inte många gav SHB någon chans i. Men Skurup var väl förberett och alla spelarna löste sina uppgifter hundraprocentigt med Pelle Andersson i målet som den lysande stjärnan. Segern med 24-23 var en praktknall.

Kenneth månadens coach

De skadade spelarna kom tillbaka en efter en och tredjemålvakten Daniel Milakovic visade att han också höll i division 1. Skurups framgångar uppmärksammades också i Skånska Dagbladet där Kenneth utses till "Månadens coach". Med alla spelare friska blev det bra träningar och tuff konkurrens om platserna. Ytterligare tre raka segrar mot Cyrus, Anderstorp och Warta gjorde att SHB hastigt och mycket lustigt låg tvåa i tabellen när det var dags att möta lagen i sydpoolen igen.

Största matchen i historien

Första matchen i andra omgången mot söderlagen var seriefinal mot IFK Malmö i Baltiska hallen. SHB:s största match i klubbens historia.

IFK vann den upphaussade matchen ganska enkelt men Skurup visade åter upp ett stabilt försvarsspel och Pelle Andersson gjorde en av sina bästa matcher i karriären. I matchens därpå var oturen framme igen när Andreas Ageborn blev skadad på nytt. Samtidigt som Jesper Andersson fick känningar av en skada blev SHB vingklippt på positionen som vänsternia. Det blev förlust i en dålig match mot Karlskrona. Trots att både Jesper och Ageborn saknades mot Kristianstad ledde SHB matchen länge och väl men orkade inte stå distansen ut.

Oavgjord avslutning

I den näst sista matchen på hösten blev det storstryk i bortamötet med suveränen Olympic/Viking, eller O/V Helsingborg som laget döpts om till. O/V är med stormsteg på väg till elitserien med sitt mycket starka lag. Skadeeländet fortsatte inför sista matchen mot Hästö hemma i Skurupshallen. Daniel Lind kunde inte medverka och Mattias Lindkvist var sjuk. Men med ett decimerat lag lyckas SHB klara oavgjort i en mycket målsnål tillställning. Matchen slutade 16-16, siffror som numera är ett normalt halvtidsresultat. Den oavgjorda matchen innebar att Hästö missade allsvenskan.

Påläst coach

Inför vårsäsongen med de återstående åtta division 1-lagen ligger Skurup på fjärde plats, två poäng efter ledande Hästö. Men avståndet ner till kvalplats är lika stort. Det kommer att bli en tuff vårsäsong för SHB. Diskussionerna att göra en permanent allsvenska ökar möjligheterna att stanna kvar i ettan men varje poäng kommer att bli guld värda. 2006 blev ett av de bästa åren i SHB:s historia. Ett rutinerat lag med bra sammanhållning under ledning av alltid påläste tränaren Kenneth Andersson är anledningen till framgången.